

Skäl

att tro på

JESUS

Apologetics Press

Utgivare och copyright: Bergmans Media.
Omslag: Apologetics Press/Bergmans Media.
Översättning: Johnny Bergman/Jörgen Vikström
ISBN 978-91-531-1123-8

Fem skäl att tro på Jesus

Eric Lyons och Kyle Butt

Krig kommer och går. Strider vinnas och förloras. Företag köps och säljs. Nationer uppstår och går under. Vetenskapliga upptäckter görs dagligen. Dessa och andra viktiga händelser påverkar mänsklighetens historia på en mängd olika sätt. Men ingen av dem är lika inflytelserik som en mäktig personlighet. Napoleon, Stalin, Hitler, Gandhi och Marx – alla har de skrivit historia. Det är trots allt människor som startar krig, startar företag, skapar nya statsbildningar och orsakar deras kollaps. Allt som människor ger upphov till är ett resultat av deras personligheter i samspel med andra människor och deras idéer. I mänsklighetens historia är det särskilt ett namn, en människa, som hamnat högst upp på varje lista över inflytelserika personligheter – Jesus Kristus.

På grund av hans inflytande har Jesu liv och lära granskats mer noggrant än något annat liv i mänsklighetens historia. Denna granskning har resulterat i olika reaktioner. Vissa har dragit slutsatsen att Jesus var en lögnare som bedrog tusentals människor under den tid han levde, och miljarder sedan dess. Några har närmat sig honom och granskat hans liv med en skeptisk attityd, bara för att komma ut på andra sidan av sin andliga och intellektuella resa som troende

och övertygade om att Jesus är Guds son. Ett antal människor har valt en mellanväg. De erkänner att Jesus var en fantastisk lärare och en god människa, men förnekar att han var Guds Son.

Trots att Jesus har varit den mest omdebatterade person som någonsin har vandrat på jorden så är likgiltighet den vanligaste reaktionen på det som står i Bibeln om Jesus. Majoriteten av de miljarder människor som har levt sedan första århundradet har inte närmast sig Jesu person på ett seriöst sätt. De har inte ägnat någon större uppmärksamhet åt detaljerna i hans liv. Hade man kunnat fråga alla de människor som har levt sedan Jesu födelse vad de tyckte om honom så skulle det vanligaste svaret antagligen bli: "Jag vet inte. Jag har inte tänkt så mycket på honom."

Hur är det med dig? Har du på allvar funderat över Jesus från Nasaret? Om du inte har gjort det så vill vi uppmuntra dig att ta en närmare titt på fallet Jesus. Om du är en efterföljare till Jesus och kallar dig själv kristen, vet du varför du är det? Vad svarar du när folk frågar dig varför du tror? Vilka argument kan du lägga fram till stöd för din tro på att Jesus är Guds ende son?

TVÅ HUVUDSAKLIGA SKÄL TILL ATT MÄNNISKOR AVVISAR JESUS

Ända sedan den dag han vandrade här på jorden har det funnits människor som har avvisat Jesus som den som var sänd från himlen, född av en jungfru och den Messias som uppfyllde alla förutsägelserna om honom. Tänk bara på när Jesus i början av sin verksamhet gick in i synagogan i sin hemstad Nasaret och läste ur Jesajas bok i Gamla testamentet:

"Herrens Ande är över mig, för han har utvalt mig att ge ett glädjebud till de fattiga. Han har sänt mig proklamera frihet för de fångna, att ge blinda sin syn, att befria de förtryckta och ropa ut en räddningens tid från Herren." (Lukas 4:18-19, Nya Levande Bibeln)

Efter denna läsning slog Jesus igen boken, satte sig ner och började undervisa: "I dag har det här stället i Skriften blivit verklighet, mitt framför era egna ögon." (Lukas 4:21) Åhörarnas reaktion blev starkt avvisande. Först ifrågasatte de att den utlovade Messias skulle vara son till en snickare i Nasaret och sedan "rusade de upp och drev Jesus ut ur staden ... och tänkte knuffa honom ut från klippan" (Lukas 4:29). Detta möte var bara början på en rad tillfällen när många olika personer avvisade Jesus. Några kom till tro på honom, men de flesta gjorde det inte.

Majoriteten av människorna i världen idag avvisar Jesus som Herre och Gud av två huvudsakliga skäl. För det första tror de inte att Gud existerar och därför tror de inte heller att Jesus var Guds son som "blev människa och bodde bland oss" (Johannes 1:1,14). Det är så klart meningslöst att hävda att Jesus är "Kristus, den levande Gudens Son" (Matteus 16:16) om Gud inte existerar. Om Gud bara är en mytologisk figur så är skildringarna av Jesus i Nya testamentet i bästa fall omgivningens vanföreställningar om honom och i värsta fall var Jesus själv en lögnare.

Således måste vi kristna vara beredda på att försvara påståendet att Jesus är Guds son, och det kan vi göra därför att vi vet att Gud existerar. Det finns sju goda skäl som understöder vår övertygelse på den punkten. Av utrymmesskäl går vi inte närmare in på dem. I stället hänvisar vi till vår skrift "7 skäl att tro på Gud". [OBS: Se även artiklar om Guds existens" på www.apologeticspress.org]

För det andra är det omöjligt att försvara Jesu gudomliga ursprung om man inte erkänner Bibeln som en övernaturlig uppenbarelse från Gud till människan. Icke-kristna runt om i världen kanske tror på någon sorts gud, men de förkastar ändå Bibeln som inspirerad av Gud. De flesta icke-troende erkänner att Jesus från Nasaret levde, men de förkastar att Jesus var Kristus, dvs. Messias så som han beskrivs i både Gamla och Nya testamentet.

Men det finns ett mycket starkt och enkelt argument för att Bibeln är inspirerad av Gud och det är att bibelförfattarna hade rätt i allt de skrev om det förflutna, deras samtid och t.o.m. om framtiden. Det är mänskligt sett omöjligt men för Gud är allting möjligt. För mer information om Bibelns korrekthet, se vår skrift ”3 skäl att tro att Bibeln är sann”. [Se även artiklar om ”Bibelns inspiration” på www.apologeticspress.org]

De två främsta skälen till att avvisa Jesus som Guds Son har därmed visats vara felaktiga. Gud existerar och Bibeln är hans Ord – det är grundpelarna för vår tro att Jesus är Guds son. Då kommer följdfrågan: ”Vilka skäl ger Bibeln för att vi ska tro att Jesus verkligen var Guds son?” Vi ska nu besvara den frågan i fem punkter.

1. JESUS UPPFYLLDE DE MESSIANSKA PROFETIORNA I GAMLA TESTAMENTET

De flesta människors liv kan beskrivas först efter att de har levt dem, men Jesu liv blev mirakulöst beskrivet av olika profeter långt innan han kom till jorden. Skälet till att apostlarna och även Jesus själv undervisade så mycket utifrån Gamla testamentets profetior (förutsägelser) är att Jesus bevisades vara Messias genom sin uppfyllelse av dessa förutsägelser (jfr Lukas 24:25-27,44; Apostlagärningarna 8:30-39).

Jesus uppfyllde i minsta detalj över 300 profetior som handlar om Messias ankomst. Utrymmet tillåter inte en uppräknings av alla dessa profetior, men ett representativt urval är lämpligt.

Messias skulle födas i Betlehem i Judeen (Mika 5:2) av en jungfru (Jesaja 7:14; jfr 1 Mosebok 3:15 - ”hennes säd”). Han skulle vara ättling till Abraham, Isak, Jakob och Juda (1 Mosebok 22:18; 26:4; 49:10; 4 Mosebok 24:17). Han skulle vara en kunglig monark (Psaltaren 89:3-4; Jesaja 9:6-7; Psaltaren 110:1) och samtidigt en lidande tjänare (Jesaja 53). Han skulle förrådas av en vän (Psaltaren 41:9) för 30 silver-

mynt (Sakarja 11:13). Herrens härskare skulle komma in i Jerusalem ridande på ett åsnefö (Sakarja 9:9). Han skulle begravas hos en rik man (Jesaja 53:9). Under hans lidande skulle hans kläder delas ut till dem som kastat lott om dem (Psaltaren 22:18). Hans angripare skulle genomborra honom (Sakarja 12:10). Även om hans fysiska lidande skulle vara svårt, skulle hans ben inte brytas (Psaltaren 34:20). Och trots hans död skulle hans fysiska kropp inte förmultna i en grav (Psaltaren 16:10).

Det här är bara en bråkdel av de många profetior som finns i Gamla testamentet om Jesus. De var särskilt utformade för att det judiska folket skulle kunna känna igen Messias när han kom.

När alla bitar i det messianska pusslet läggs på plats framstår en person som den enda som uppfyllde varenda profetia i minsta detalj – Jesus från Nasaret. Hans liv och verksamhet, så som det beskrivs i Nya testamentets texter, blandar på ett lysande sätt temat om en kunglig monark och en lidande tjänare till ett magnifikt porträtt av Jesus som blev både offerlammet som dog på korset och Lejonet av Juda som sedan triumferande uppstod från de döda.

Jesu härstamning beskrivs noggrant för att visa att han kvalificerade sig som Abrahams, Isaks, Jakobs, Judas och Davids efterkommande (Matteus 1; Lukas 3:23-38). Berättelsen om hans födelse visar att han föddes i Betlehem, dvs. den stad som Messias skulle komma från (Lukas 2:1-7). Berättelsen om hans födelse pekar också mot hans existens innan tidens början och att han således fanns till före kung David (Matteus 1:18-25; jfr 22:41-46; Johannes 1:1-5,14). Dessutom kom Jesus in i Jerusalem ridande på ett åsnefö (Matteus 21:1-11).

Nya testamentets skildringar om Jesus Kristus och hans död bekräftar att han förråddes av sin vän och såldes för exakt 30 silvermynt (Matt-

eus 24:14-16). Vid sin död bröts inte hans ben sönder, soldater kastade lott om hans kläder och hans sida genomborrades av ett spjut (Johannes 19:33-37; Matteus 27:35). Under sitt lidande räknades han till överträdarna som Jesaja 53 förutsade genom att korsfästas mellan två tjuvar, och vid sin död begravdes han i en rik mans grav som också förutsagts (Matteus 27:57).

Denna typ av verifiering kan fortsätta ännu längre. Livet för Jesus Kristus från Nasaret, som det skildras i Nya testamentets dokument, var utformat för att uppfylla de messianska profetiorna i Gamla testamentet.

På grund av denna överväldigande samstämmighet mellan Jesu Kristi liv och den messianska förutsägelsen i Gamla testamentet, har vissa föreslagit att Jesus var en bedragare som genom mästerlig manipulation kunde organisera sitt liv så att det såg ut som om han var Messias. Ett sådant påstående är inte rimligt med tanke på att många av profetiorna var långt bortom hans kontroll.

Det skulle vara omöjligt för en person att bestämma vilka hans föräldrar och förfäder var eller själv välja platsen där han skulle födas. Dessutom skulle det vara näst intill omöjligt att på egen hand se till att han korsfästes bland tjuvar, samtidigt som han begravdes i en rik mans grav. Hur kunde Jesus manipulera så att Judas fick rätt summa pengar för sitt förräderi? Och hur skulle Jesus ha kunnat ordna det så att soldaterna kastade lott om hans kläder? Tanken att Jesus manipulerade alla dessa händelser för att få det att se ut som om han var Messias är inte bara orimlig, utan den talar också för att Jesus verkligen uppfyllde de messianska profetiorna i Gamla testamentet.

Andra har invänt mot påståendet att Jesus var Messias utifrån tanken att de nytestamentliga dokumenten inte är trovärdiga, och att de är tillrättalagda för att beskriva saker som Jesus egentligen aldrig gjorde. Även denna invändning faller platt i ljuset av de faktiska bevisen. Det går inte att förneka att Nya testamentet har visat sig vara den mest tillförlitliga boken i den antika historien (tillsammans med böckerna i Gamla testamentet). När den beskriver människor, platser och händelser som kan kontrolleras med arkeologiska metoder, visar sig dessa människor, platser och händelser alltid vara faktiska och historiska. Återigen visar de rikliga bevisen att Nya testamentet är korrekt och sakligt.

Många av de messianska profetior som dokumenteras i Nya testamentet beskriver inte något i sig mirakulöst. Det var inget mirakulöst med att Jesus begravdes i en rik mans grav. Det var inte heller något mirakulöst med att Jesus red in i Jerusalem på ett åsnefölg eller att han förråddes av sin vän för 30 silverpenningar. Dessa händelser är mycket troliga och vardagliga händelser som teoretiskt sett skulle ha kunnat hända vem som helst. Och ändå, på grund av att sådana vardagliga händelser hade förutsagts om Messias hundratals år före Jesu ankomst, blir uppfyllandet av händelserna ett av de mest fantastiska mirakel som finns nedtecknade i Bibeln. Det är inte konstigt att Jesus, apostlarna och den tidiga kyrkan använde uppfyllda messianska förutsägelser som en av sina grundpelare för att bevisa Kristi gudom.

2. JESUS UTFÖRDE UNDERVERK

Med tanke på att mirakler redan i Gamla testamentet fungerade som en bekräftelse på Guds storhet (2 Mosebok 4:1-9; 1 Kungaboken 18:36-39; Markus 16:20; Hebreerbrevet 2:3-4) är det knappast överraskande att Jesus bekräftade att han var Messias genom att utföra mirakler. Århundraden före Kristi födelse förutspådde pro-

feten Jesaja en tid då han ska ”öppna de blindas ögon och de dövas öron. Den som är lam ska hoppa som en hjort och de stumma ska ropa och sjunga” (35:5-6). Även om detta språk har ett inslag av bildspråk så är det bokstavligen sant när det gäller Messias ankomst.

När Johannes döparen hörde talas om Kristi verk skickade han två av sina lärjungar till Jesus och frågade om han var ”den som skulle komma” och den som de gamla profeterna talat om. Jesus svarade: ”Gå och berätta för Johannes vad ni hör och ser: att blinda ser och lama går, spetälska blir rena och döva hör, döda står upp och fattiga får ett glädjebud.” (Matteus 11:4-5; jfr Markus 7:37) Jesus svarade alltså Johannes genom att peka på att han gjorde precis vad ”han som skulle komma” skulle göra – utföra mirakel (Johannes 7:31; jfr Johannes 4:48; 1 Korinthierbrevet 1:22).

På sätt och vis tjänade Jesu mirakler ett annat syfte än de som utfördes av Mose, Elia eller någon av Nya Nya testamentets apostlar eller profeter. Till skillnad från alla andra undergörare i Bibeln hävdade Jesus faktiskt att han var den utlovade Messias, Guds Son, och hans mirakler utfördes för att bevisa både sanningshalten i hans budskap och hans gudomliga natur. Medan apostlarna i Nya testamentet utförde mirakler för att bekräfta sitt budskap att Jesus var Guds Son, utförde Jesus själv mirakler för att vittna om att han faktiskt var Guds Son. Som svar till en grupp judar som frågade om han var Kristus eller inte, sa Jesus:

Jag har sagt er det, men ni tror det inte. Gärningarna som jag gör i min Faderns namn, vittnar om mig.... Jag och Fadern är ett.... Om jag inte gör min faders gärningar, skall ni inte tro på mig. Men om jag gör de gärningarna, så tro åtminstone på dem, om ni nu inte kan tro på mig. Då skall ni fatta och förstå att Fadern är i mig och jag i Fadern. (Johannes 10:25,30,37-38)

På samma sätt försvarade Jesus vid ett annat tillfälle sin gudomlighet och sade: ”De verk som Fadern har gett mig i uppdrag att fullborda, just de som jag utför, vittnar om att Fadern har sänt mig.” (Johannes 5:36) När Jesus var på jorden hade han ett uppdrag som ”Gud bekräftade inför er genom kraftgärningar, under och tecken mitt ibland er, som ni själva vet” (Apostlagärningarna 2:22). Och aposteln Johannes berättar: ”Jesu lärjungar såg honom göra många andra tecken förutom dem som är nedtecknade i den här boken. Men dessa är nedskrivna för att ni ska tro att Jesus är Messias, Guds son.” (Joh 20:30-31) Jesus utförde mirakler under hela sin offentliga verksamhet med syfte att visa på sin gudomliga härkomst, vilket är vad man kan förvänta sig av en person som gör så höga anspråk (jfr Johannes 1:1-3, 14; 10:30).

Jesu tecken var många och varierade

Man kan inte förvänta sig att människor ska tro att Jesus är Guds Son bara för att han utförde en eller två underbara saker under sin livstid. Tvärtom är evangelieberättelserna fulla av en mängd olika mirakel som Kristus utförde, inte för att vinna rikedom eller politisk makt, utan för att världen skulle bli övertygad om att han var sänd av Gud för att rädda mänskligheten. Som Jesaja profeterade utförde Jesus mirakel när han botade sjuka (Matteus 8:16-17). Han renade en spetälsk med beröring av sin hand (Matteus 8:1-4) och botade alla slags sjukdomar med ord från sin mun (jfr Johannes 4:46-54). En kvinna som hade haft en blödning i 12 år blev omedelbart botad bara genom att röra vid tofsen på hans klädesplagg (Lukas 8:43-48).

På liknande sätt, vid ett tillfälle efter att Jesus anlant till Gennesaret, kom alla sjuka i hela den omgivande regionen till honom ”och bad honom att de bara skulle få röra vid kanten på hans klädnad. Och så många som rörde vid den blev helt friska” (Matteus 14:34-36; Markus 3:10).

Generellt sett ”kom stora skaror till honom och hade med sig handikappade, blinda, stumma, lemlästade och många andra; och de lade dem framför Jesu fötter och han botade dem” (Matteus 15:30). ”Han hade just botat en mängd människor från sjukdomar, plågor ... och gett flera blinda synen tillbaka” (Lukas 7:21). Till och med Jesu fiender erkände hans ”många tecken” (Johannes 11:47).

Jesus hade inte bara makt över sjukdomar och plågoandar utan också över naturens krafter. Han gjorde vatten till vin/druvsaft (grek. oinos) vid ett bröllop (Joh 2:1-11), stillade stormen på Galileiska sjön (Matteus 8:23-27), gick på vatten en lång sträcka för att komma till sina lärjungar (Matteus 14:25-43) och fick ett fikonträd att vissna på hans befallning (Matteus 21:18-22). Hans makt över naturkrafterna, som han själv skapat (Kolosserbrevet 1:16), är precis vad vi borde förvänta oss av en person som är Guds Son.

Jesus hade också makt över döden. Kom ihåg att när Johannes Döparens lärjungar kom till Jesus och frågade vem han var så bad han dem säga till Johannes att ”döda står upp” (Matteus 11:5). Sonen till änkan i Nain hade dödförklarats men satte sig genast upp när Jesus rörde vid hans bår och sa: ”Stig upp!” (Lukas 7:14-15) Lazarus hade varit död i fyra dagar när Jesus uppväckte honom från de döda (Johannes 11:1-44). Den sortens maktdemonstration fick ”många av judarna som ... sett vad Jesus gjorde” att börja tro på honom (Joh 11:45).

Jesus uppstod från de döda!

Att Jesus blev levande igen efter sin död var höjdpunkten på alla hans mirakel och är kanske det mest övertygande undret av dem alla. Faktum är att Jesus ”var inte bara människa. Han var samtidigt Guds son, vilket Gud på ett mäktigt sätt bevisade genom att låta sin helige Ande uppväcka honom från de döda” (Rom 1:4, Nya Levande

Bibeln). I Apostlagärningarna i Nya testamentet betonas Jesu uppståndelse som något viktigt och avgörande. I Apostlagärningarna 1:22, som ett exempel, väljer Petrus och de andra apostlarna en apostel som ska "bli ett vittne" om Kristi uppståndelse. Sedan, på pingstdagen, insisterade Petrus i sin predikan till folkmassan som hade samlats för att höra honom att "Gud uppväckte" Jesus och därmed befriade honom från dödens fasor (Apostlagärningarna 2:24).

Och för att försäkra sig om att hans åhörare förstod att det var en fysisk uppståndelse, sade Petrus specifikt att Jesu kropp inte hade förmultnats i graven (Apostlagärningarna 2:31). Hans poäng var tydlig: Jesus hade fysiskt uppväckts från de döda och apostlarna hade bevittnat den uppståndne Kristus. [Andra avsnitt i Apostlagärningarna som dokumenterar att det centrala temat i apostlarnas predikan var Kristi kroppsliga uppståndelse inkluderar Apostlagärningarna 3:15; 3:26; 4:2,10,33; 5:30; 10:40- 43; 13:30-37; 17:3,31-32.] Dessutom bekräftar hela kapitlet i 1 Korinthierbrevet 15 (särskilt vers 14) att aposteln Paulus predikningar var inriktade på Kristi uppståndelse.

Jesus gjorde underverk som ingen annan!

Varken 1900-talets vetenskapsmän eller nutida kristna kan upprepa alla de mirakel som Jesus utförde i den omfattning och på det sätt som han gjorde medan han levde på jorden för 2 000 år sedan.

Vid ett tillfälle möter Jesus en man (Matteus 17) som säger: "Herre, förbarma dig över min son. Han är fallandesjuk och plågas svårt." Han berättar sedan att han tog honom till lärjungarna, men de kunde inte bota honom. Jesus svarade: "Detta fördärvade släkte som inte vill tro!" Sedan talade Jesus till pojken och ögonblicket efter var han botad.

Senare, när lärjungarna var ensamma med Jesus, frågade de: ”Varför kunde inte vi driva ut demonen?” Jesus svarade: ”Därför att er tro var svag.”

Under kan hända än idag när människor ber i Jesu namn. Det finns flera dokumenterade fall i vår tid av märkliga tillfrisknanden efter bön. Nobelpristagaren Alexis Carrell, en fransk läkare, har skrivit en hel bok om ämnet. Det har också svensken Micael Grenholm, som 2019 gav ut boken *Dokumenterade mirakler: vetenskap, helande och Guds existens* (Sjöbergs Förlag). Den innehåller över 50 exempel på vetenskapligt oförklarliga tillfrisknanden efter bön, baserat på läkarutlåtanden och journaler.

Jesus gick omkring och ”botade alla slags sjukdomar och krämpor” (Matteus 9:35). Han kunde således bota vad som helst. Lukas, den lärde läkaren (Kolosserbrevet 4:14), berättar hur han återställde en förtvinad hand inom loppet av sekunder medan hans meningsmotståndare såg på (Lukas 6:6-10) och läka ett avhugget öra med en beröring av sin hand (Lukas 22:51). Han botade ”många” från deras blindhet (Lukas 7:21), inklusive en man som hade fötts blind (Johannes 9:1-7).

Han uppväckte till och med de döda bara genom att uttala några ord till dem (Johannes 11:43). Vem i modern tid har ens kommit i närheten av att göra det som Jesus gjorde? Vem går in i skolor för synskadade och ger barnen synen tillbaka? Vem går på begravingar eller kyrkogårdar och väcker de döda till liv? Detta är den sorts mirakel som Jesus utförde – övernaturliga händelser som vittnar om hans identitet som världens himmelske Frälsare.

3. JESUS SYNDADE ALDRIG

När Gud instruerade judarna att offra påskalammet förklarade han att djuret måste vara utan fläck eller skada. Lammet fick inte vara halt, ha en sjukdom eller vara för gammalt. Endast ett "perfekt" offer skulle vara acceptabelt. Jesus blev det perfekta påskalammet som offerades för oss (1 Korinthierbrevet 5:7). Det fullkomliga i Jesus satt inte i hans yttre, i hans kropp utan i hans inre. Han levde ett syndfritt liv.

Petrus, en av Jesu närmaste efterföljare, skrev att det kostade Gud mycket att köpa oss människor fria. "Priset var Kristus heliga blod, som ni vet. Han dog som ett felfritt offerlamm" (1 Petrus brev 1:18-19, The Message). Hebréerbrevet förklarar att Jesus frestades på alla områden precis som vi, men han förblev "utan synd" (4:15).

Ingen vare sig i antik eller modern tid har kunnat ge ett enda exempel på att Jesus handlade felaktigt. Hans fråga till sina judiska landsmän kvarstår därför som en utmaning än idag: "Vem av er kan visa att jag har syndat?" (Johannes 8:46) Ingen har kunnat göra det. Ingen har heller haft samma tillit till sin egen syndfrihet som Jesus hade. De ledare i vår tid som bekänner sina brister (även om det förekommer mycket sällan) kan bli beundrade för det.

Även om de inte gör den sortens bekännelser så vet vi ändå att de har brister precis som alla vi andra. Men Jesus kunde inte erkänna några moraliska brister av den enkla anledningen att han inte hade några. Han sa till sina motståndare: "Ni känner inte Gud, men jag känner honom. Om jag sade att jag inte kände honom, skulle jag vara en lögnare som ni. Men jag känner honom och bevarar hans ord." (Johannes 8:55) Jesu moraliska perfektion talar sitt tydliga språk om hans gudomlighet.

4. JESUS FÖRLÄT SYNDER

Antag att en man som mördat sin granne hade levt ett skuldyngt liv i flera år. Till slut bestämde han sig för att berätta för en av sina vänner vad han hade gjort. Vännen lyssnade noga och sa: ”Du är en mördare, men jag förlåter dig, oroa dig inte mer för det.” Vad skulle det göra för nytta för mannens vän att förlåta honom? För en person som inte var inblandad i brottet och som inte har någon officiell befogenhet att förlåta brottet betyder det ingenting. Förlåtelse kan bara erbjudas av den person som har blivit förorättad, eller som har den officiella befogenheten att förlåta andra. Därför är det så fantastiskt att Jesus förlät synder.

I Markuskapitlets andra kapitel hittar vi berättelsen om en förlamad man som sänktes ner från en öppning i taket i ett rum mitt framför Jesus. Han såg på mannen och sade: ”Min son, dina synder är förlåtna.” (Markus 2:5) Många av dem som hörde Jesus uttalande blev förskräckta över hans uttalande. De tänkte: ”Vem kan förlåta synder utom Gud?” (Markus 2:7) De hade rätt. Ingen annan än Gud kan förlåta synder, vilket var den poäng Jesus ville få fram. Kunde han få den förlamade mannen att gå så kunde han också förlåta synder. Och om han hade makten att förlåta hans synder, och ingen annan än Gud kan förlåta synder, då måste Jesus vara Gud. Det faktum att Jesus krävde (och visade) att han personligen hade makten att förlåta alla människor alla synder, skiljer honom från alla andra i mänsklighetens historia.

5. JESUS TOG EMOT TILLBEDJAN

Bibeln visar gång på gång att Gud är den ende som ska tillbes (2 Mos 20:3-5; 2 Kung 17:34-36; Apg 14:8-18). Bibeln visar också att människan måste avhålla sig från att dyrka änglar. När aposteln Johannes föll ned för att tillbe den ängel som hade uppenbarat Uppenbarelsebokens budskap för honom, svarade ängeln: ”Gör inte så. Jag är

bara en medtjänare till dig och dina bröder profeterna och till dem som håller fast vid orden i denna bok. Gud ska du tillbe.” (Uppenbarelseboken 22:9, Sv Folkbibeln) Änglar, avgudar och människor är alla ovärdiga den tillbedjan som bara ska ges till Gud. Jesus påminde Satan om att det står skrivet: ”Du skall tillbe Herren din Gud, och endast honom ska du tjäna.” (Matteus 4:10, SFB)

Men Jesus accepterade att bli tillbedd. Varför gjorde han det? Om tillbedjan ska ges endast till Gud så blir den logiska slutatsen att Jesus menade sig vara Gud. Han accepterade dessutom tillbedjan vid upprepade tillfällen, både före och efter uppståndelsen. I Matteus 14:33 står det att de som såg Jesus gå på vattnet ”tillbad honom” och i Johannes 9:28 berättas det att den blinde man som Jesus hade botat ”tillbad honom”. När Maria Magdalena och de andra kvinnorna mötte den uppståndne Jesus ”tillbad [de] honom” (Matteus 28:9) och när aposteln Tomas fick möta Jesus uppstånden sa han: ”Min Herre och min Gud!” (Johannes 20:28) Även när lärjungarna mötte Jesus i Galiléen efter uppståndelsen så ”tillbad de honom” (Matteus 28:17) och några dagar senare ”tillbad” hans lärjungar honom i Betania (Lukas 24:52). Jesus försökte aldrig korrigeras sina tillbedjare, som ängeln i Uppenbarelseboken 19 eller som Paulus i Apostlagärningarna 14. Inte heller slog Gud Jesus med dödliga maskar som han gjorde med Herodes när han lät sig hyllas som en gud och ”inte gav Gud äran” (Apostlagärningarna 12:23).

Vad betyder det? Än en gång måste svaret bli att det rimligen måste tolkas som att Jesus var Gud. Han sa en gång till sina lärjungar: ”Alla ska ära Sonen så som de ärar Fadern. Den som inte ärar Sonen ärar inte heller Fadern som har sänt honom.” (Johannes 5:23, SFB) Flera gånger under sitt jordeliv ”ärades” Jesus av sina lärjungar vilket han accepterade utan att tveka. Det är ett av de tydligaste tecknen på att han var jämlik med Gud (Uppenbarelseboken 5).

Förnekade Jesus att han var Gud?

Trots de många argument som talar för att Jesus hade gudomligt ursprung så hävdar kristendomens kritiker att Jesus inte själv gjorde anspråk på att vara gudomlig. De menar att han var en profet men inte Messias och inte jämlik med Gud (Jesaja 9:6). De baserar dock sina argument på bibelställen som de har misstolkat. Vi tar två exempel.

Vid ett tillfälle sprang en rik ung man fram till Jesus och frågade: "Gode mästare, vad ska jag göra för att vinna evigt liv?" Jesus svarade: "Varför kallar du mig god? Ingen är god utom Gud." (Markus 10:17-18) Skeptiker hävdar att Jesus här förnekar att han var Gud, men det förhåller sig precis tvärtom. Jesus säger att det endast finns en som är verkligt god och det är Gud. Om det är sant som den unge mannen säger att Jesus är den "gode mästaren" och det bara finns en som är god, då måste Jesus vara Gud.

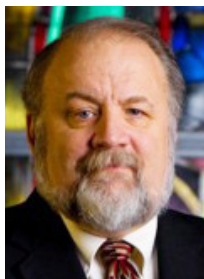
Vid ett annat tillfälle bad Jesus till Fadern: "Och detta är det eviga livet, att de känner dig, den ende sanne Guden, och Jesus Kristus, som du har sänt." (Johannes 17:3) Somliga menar att Jesus genom att kalla Fadern för "den ende sanne Guden" utesluter sig själv från gudomen. Det finns dock två problem med den tolkningen. För det första skulle det motsäga många andra ställen i Johannesevangeliet, vars främsta poäng är att vittna om Jesu gudomliga väsen. För det andra kan versen enklare förstås genom att Jesus kontrasterar Faderns sanna gudomlighet mot falska avgudar, inte mot Jesus. Och man kan tillägga att om Jesus inte vore Gud så kunde han inte heller vara människornas frälsare. I Jesajaboken står det att Gud själv säger: "Förutom mig finns ingen frälsare" (Jesaja 43:11, jfr Hosea 13:4, Judas brev, v 25) och Paulus och Petrus hänvisar flera gånger till Jesus som vår "frälsare" (Efesierbrevet 5:23, Filipperbrevet 3:20, 2 Timoteus 1:10, 2 Petrus 1:1, 11, 2:20).

Slutligen ska nämnas att om Jesus inte är Gud så kan inte Fadern vara människans Herre. Paulus skriver nämligen till församlingen i Efesos att det finns "en enda Herre" (4:5) och enligt Judas brev vers 4 är "vår ende Härskare och Herre Jesus Kristus". Jesus kallas Herre i hela Nya Testamentet, och det gör även Fadern (Matt 11:25, Luk 1:32), liksom den Helige Ande som också är en del av gudomen (2 Korinthierbrevet 3:17). Om Bibeln hävdar att det bara finns en Gud, en Frälsare, en Herre så är det enda rimliga slutsatsen att Jesus är Gud. Annars går ekvationen inte ihop.

SLUTSATS

För snart 2000 år sedan kämpade en jude som hette Saul med all sin kraft mot de kristna. Han jagade dem från stad till stad, han fängslade dem och han hade inget emot att de blev stenade. En vacker dag fick han dock bokstavligen möta "ett stort ljus" (Jesaja 9:2). Jesus uppenbarade sig för honom och Saul, som efter det mötet bytte namn till Paulus, insåg vilket misstag han hade begått. Han blev övertygad av de bevis som lades fram för honom och började sprida evangeliet om Jesus med full kraft. Nu var det dock inte längre hans egen kraft som drev honom utan den Helige Andes kraft som Paulus genom tron på Jesus och genom dopet i Jesu namn hade blivit fylld av.

Så är det än idag. Den som kommer till Jesus med en ärlig och uppriktig inställning inser att han är Guds son och att han uppfyllde Gamla testamentets profetior om Messias. Han bekräftade sitt budskap med många slags mirakler, han förutsade sin död och uppståndelse, han accepterade att bli tillbedd, han levde ett moraliskt perfekt liv och han gjorde anspråk på att kunna förlåta människor deras synder. Den som rätt väger dessa bevis i handen kommer att falla på knä inför Jesus Kristus och utbrista som aposteln Tomas: "Min Herre och min Gud!" (Johannes 20:28)

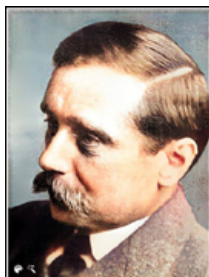
Dr Gary Habermas

HISTORIKER BEKRÄFTAR JESU EXISTENS

39 antika källor (utanför Bibeln) bekräftar Jesu liv och historiska existens. Mer än 100 detaljer finns där om Jesu liv, undervisning, korsfästelse och uppståndelse.

Här några exempel:

• Tacitus • Suetonius • Josefus • Thallus • Plinius den yngre • Flegon • Trajanus • Hadrianus • Talmud • Aristides • Toledot Jeshu • Lukianos • Mara Bar Serapion • Pilatus handlingar • Flegon • Sanningens evangelium • Johannesapokryfen • Tomasevangeliet • Avhandlingen om uppståndelsen • Klemens av Rom • Ignatius • Quadratus • Barnabasbrevet • Justinus Martyren • Hegesippus • Macrobius • Antonius Pius • Marcus Aurelius • Juvenal • Seneca • Hierocles • Irenaeus • Tertullianus • Maximinus Daia • Eusebius av Caesarea • Judas evangelium.³

Jag är en historiker och inte någon troende person. Men jag måste erkänna som historiker att den här fattige predikanten från Nasaret utan tvekan är i historiens absoluta centrum. Jesus Kristus är helt enkelt historiens allra viktigaste person.

— H. G. Wells —

AZ QUOTES

Storbritanniens störste historiker genom alla tider är H.G. Wells. Han skrev *Outlines of History* (1920). Trots att han inte är troende erkänner han som historiker att den fattige predikanten från Nasaret utan tvekan står i centrum av världshistorien och är dess allra viktigaste person.

Den franske filosofen Rousseau sa: ”Skall vi tro att det som står i evangelierna bara är uppdiktat? Min vän, det finns faktiskt inget som tyder på att det är uppdiktat. Sokrates historia däremot, som ingen vågar betvivla, är inte så väl bestrykt som historien kring Jesus Kristus.”⁴

Leo Tolstoj, den ryske författaren och filosofen säger: ”Under 35 år av mitt liv var jag en man som inte trodde på någonting. För fem år sedan blev jag troende. Jag började tro på Jesu Kristi lära, och plötsligt förändrades hela mitt liv.”⁵

DE ÄRLIGA BESKRIVNINGARNA

Evangelierna och Paulus brev ger intryck av att vara detaljrika ögonvittnesskildringar. Det är ärliga skildringar som återger både goda och dåliga sidor hos lärjungarna. Som att Jesus inte kunde göra några under i Nasaret, att Petrus förnekade att han var lärjunge till Jesus och att Jakob och Johannes ville sitta på platserna närmast Jesus i himmelriket. Nästan alla författarna till Nya testamentet var ögonvittnen till händelserna de skriver om. Lukas bör med all sannolikhet också ha intervjuat Jesu mamma Maria, eftersom han skrivit ner flera privata minnen hos Maria, hur hon tänkte och resonerade, hur Josef reagerade på Marias graviditet och Marias besök hos sin nära släkting Elisabeth. Privat familjehistoria helt enkelt.

Will Durant var en berömd amerikansk historiker och filosof som specialiserade sig på Antikens historia. Han konstaterade:

WIKIMEDIA COMMONS

*Trots deras på förhand klara uppfattningar och teologiskt färdiga åsikter, beskriver evangeliernas författare många händelser som den som ville hitta på en berättelse hade valt att utelämna – tävlingen om att få de bästa platserna i himmelriket, lärjungarnas flykt bort från Jesus när han arresterades, Petrus förnekelse, Kristi misslyckade försök att göra under i Galileen, yttranden från en del som ansåg att han kanske var galen, ... Jesu bittra stunder, hans desperata rop från korset. Ingen som tar del av sådana beskrivningar kan tvivla på äktheten bakom dem.*⁶

SKULLE SÅ MÅNGA DÖ FÖR EN LÖGN?

Dr Josh McDowell

”Alla de elva lärjungarna och de flesta av Nya testamentets författare blev martyrer för sin tro. De valde hellre att dö än att förneka Jesu liv, död och uppståndelse. Tusentals brändes levande eller blev kastade till de vilda djuren.”⁷

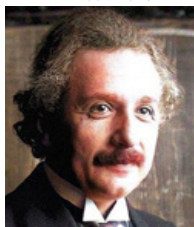
- Petrus – korsfäst upp och ned
- Paulus – halshuggen
- Jakob, Jesu bror – nedklubbad och stenad
- Jakob, Johannes bror – dödad av ett svärd
- Tomas – dödad av ett spjut
- Taddeus – dödad av pilar
- Bartolemeus – levande flådd och korsfäst upp och ned
- Lukas – blev en martyr
- Markus – dog martyrdöden
- Johannes blev kokad i olja men överlevde mirakulöst.

APOSTLARNAS SA: "SOM NI ALLA VET"

”Nya testamentets skildringar av Jesus fanns tillgängliga för människor som levt samtidigt med Jesus. Dessa människor kunde antingen bekräfta eller förneka sanningen i dessa skildringar. Ibland utmanade apostlarna sina motståndare genom att hänvisa till vad alla redan visste om Jesus. De sa inte bara ’Vi såg detta med egna ögon’ och ’Vi hörde honom säga det’. De kunde också utmana åhörarna genom att säga: ’Som ni alla vet. Ni själva såg det hända.’”⁸

ALBERT EINSTEIN FASCINERADES AV JESUS

WIKIMEDIA COMMONS

”Som barn fick jag undervisning både i Bibeln och i Talmud. Jag är jude, men jag fångas av den enastående mannen från Naset. Ingen kan läsa evangelierna utan att känna Jesu närvaro i varje ord.”⁹

Dick Harrison: INGEN PÅHITTAD HISTORIA

”Vid tiden för de första evangeliernas tillkomst, borde det ha funnits äldre män och kvinnor som mindes den historiska personen Jesus. Möjligheten att helt och hållet ljuga ihop en historia har varit begränsad.

Dick Harrison

Paulus äldsta brev stammar från ca år 50, mindre än tjugo år efter korsfästelsen. Detta gör det svårt att argumentera bort Jesu existens.”¹⁰

”När jag kommer dragande med typer av belägg som aldrig skulle ha ifrågasatts om det rört vilken annan historisk person som helst – till exempel om jag önskat bevisa att Julius Caesar funnits – får jag veta att jag är vidskeplig, dåligt påläst eller dum. Men att förneka Jesu levnad är ungefär lika begåvat som att tro att 1969 års månlandning var fejk. Så varför gör man det?”

”Det enda svar jag kommit fram till är att Jesus berör. Hans budskap gör skillnad. Jesus provocerar och kräver ställningstagande, och detta på ett andligt fält som det har blivit kutym att nonchalera i Sverige. Jesus är fortfarande, två millennier efter sin död, så kontroversiell att hans kritiker inte bara vänder sig mot honom utan försöker få världen att tro att han är ett påhitt – men just genom dessa aktioner bevisar de ju själva att evangeliernas budskap inte har mist ett uns av sin sprängkraft.”¹¹

REFERENSER

1. Butt, Kyle och Eric Lyons (2015), *3 Skäl till att Bibeln är sann*, Bergmans Media, Bankeryd.
2. Lyons, Eric och Kyle Butt (2014), *7 Skäl att tro på Gud*, Bergmans Media, Bankeryd.
3. Habermas, Gary R. (2015), *The Historical Jesus*, College Press, 2011.
4. J. J. Rousseau: *Christ and Socrates*, <https://www.youtube.com/watch?v=RvHd482x0mQ>
5. Leo Tolstoy: *My Religion, Introduction*, 1884, RevoltLib.com
6. Will Durant: *The Story of Civilization, vol. 3: Caesar and Christ*, 1944.
7. Josh McDowell: *He walked among us*, sida 114 (1989).
8. Samma, sida 114
9. Walter Isaacson: *Einstein & Faith*, TIME, 5 april, 2007
10. Dick Harrison: *Fanns Jesus?* Historiebloggen, Svenska Dagbladet, 11 april 2011.
11. Harrison, Dick: *Att förneka Jesu levnad är lika begåvat som att tro att månlandningen var fejk*, Tidningen Dagen, 19 januari 2024.

Fler småskrifter utgivna i samma serie

FOTO: MARTINE KASPERSEN

T.v. ett guldmynt från den bysantinska tiden, som år 2023 upphittades på ett fjäll i södra Norge, med en bild av Kristus och en bibel med den latinska texten "Jesus Kristus, kungen bland dem som regerar".

FOTO: ISRAEL MUSEUM

T.h. en bild av inskriptionen som upptäcktes år 1961 med texten "Pontius Pilatus, prefekt (landshövding) över Judeen år 26-37".

Historikern Dick Harrysson har sagt: "Att något verkligen hänt håller historikern för högst troligt, då tidsavståndet mellan de äldsta notiserna om tron på Jesu uppståndelse och den tidpunkt då den skall ha ägt rum är för kort för att man skall kunna argumentera realistiskt för att hela historien är ett påhitt från början till slut."

Bergmans
MEDIA

Sjöåkravägen 40A, 564 31 Bankeryd
Mobil 070-228 10 32

www.darwinnews.se • www.bergmansmedia.se

